

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL T. Y. SKUNDO**

2022 m. kovo d. Nr. S- (7-15/2022)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos pirmininko Evaldo Raistensio, narių Rasos Stravinskaitės, Andriaus Veniaus ir Vilmos Vildžiūnaitės (pranešėja) išnagrino T. Y. (toliau – Pareiškėjas) 2022-01-19 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Atsakovas, Inspekcija, centrinis mokesčių administratorius) 2021-12-07 sprendimo „Gražinti (įskaityti) permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas Nr. 331-1385138 (toliau – Sprendimas). Pareiškėjo atstovas G. I. bei Inspekcijos atstovas R. B. dalyvavo 2022-02-15 Komisijos posėdyje nuotoliniu būdu.

Komisija n u s t a t ė :

Pareiškėjas nesutinka su Inspekcijos Sprendimu, kuriuo negražinama 2535,74 Eur PVM permoka už 2017 m., 2021-11-26, suėjus senaties terminui. Nurodo, kad netrukus jam sueis 84 metai, naudotis internetu nepakanka įgūdžių, todėl per „Mano VMI“ sistemą siųsti pranešimai jo nepasiekdavo, tuo pačiu jo nepasiekė 2021 m. lapkričio 30 d. raštas Nr. (17.17-40)RES-213570 dėl ten nurodytų privalomų pristatyti papildomų dokumentų, patvirtinančių, kad Pareiškėjas žinojo ir siekė susigražinti 2017 m. susidariusią PVM permoką.

Pareiškėjas nurodo, kad 2018-01-29 sprendimu Nr. (17.26-40) RES-24291 buvo išregistruotas iš PVM mokėtojų kaip nevykdantis PVM apmokestinamos veiklos. Pareiškėjas yra ūkininkas, iki tol buvo PVM mokėtojas. Nurodo, kad 2018 m. žinojo tik faktą, kad yra PVM permoka, apie tikslią sumą nebuvo gavęs informacijos, nuvykti į mokesčių administratoriaus patalpas, kurios yra už 18 km nuo namų, nebuvo galimybės.

Pareiškėjas nurodo, kad 2020 m. sužinojo, kad iš minėtos permokos gali būti dengiami kiti mokesčiai, todėl jo iniciatyva buvo padengti žemės mokesčiai už 2020 ir 2021 metus. Tik 2021 m. lapkričio mėn. sužinojo, kokio dydžio yra permokos suma, ir ėmėsi veiksmų jai atsiimti.

Pareiškėjas nurodo, kad yra pensininkas, pensija yra pagrindinis pajamų šaltinis, pelnas iš ūkininkavimo nėra didelis, permokos negražinimas padarytų didelę žalą Pareiškėjo materialinei padėčiai ir neatitiktų protingumo bei teisingumo kriterijų.

Pareiškėjas prašo pratęsti senaties terminą PVM permokai atsiimti ir panaikinti Inspekcijos Sprendimą.

Inspekcija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 87 ir 111 straipsniais, mokesčių įstatymais, Mokesčių mokėtojo permokos (skirtumo) ar nepagrįstai išieškotų sumų gražinimo (įskaitymo) taisyklėmis, patvirtintomis Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos viršininko 2004 m. gruodžio 7 d. įsakymu Nr. VA-186 „Dėl mokesčių mokėtojo permokos (skirtumo) ar nepagrįstai išieškotų sumų gražinimo (įskaitymo)“ (toliau – Taisyklės), ir išnagrino Pareiškėjo 2021-11-26 Prašymą gražinti (įskaityti) mokesčio ir (arba) baudos už administracinį nusizengimą permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas Nr. (17.16-40) GES-673488, kuriuo Pareiškėjas prašė gražinti 2535,74 Eur PVM

permoką, nusprendė negražinti 2535,74 Eur PVM permokos, nes yra suėjęs MAĮ 87 straipsnio 13 dalyje nustatytas mokesčio permokos (skirtumo) gražinimo (įskaitymo) senaties terminas.

Inspekcija Sprendime išdėstė negražinti (neįskaityti) dalies ar visos prašomos sumos priėmimo papildomus motyvus ir nurodė, kad Pareiškėjui negražinama 2535,74 Eur PVM permoka (skirtumas) už 2017 m., nes prašymo pateikimo dieną, t. y. 2021-11-26, minėtos permokos gražinimui yra suėjęs MAĮ 68 straipsnio 1 dalyje nurodytas mokesčių apskaičiavimo ar perskaičiavimo senaties terminas.

Inspekcija Sprendime taip pat nurodė, kad Pareiškėjas iki 2021-12-03 nepateikė pagal MAĮ 87 straipsnio 13 dalyje nustatytą tvarką 2021-11-30 rašte Nr. (17.17-40) RES-213570 nurodytų papildomų dokumentų, patvirtinančių, kad jis žinojo ir siekė susigražinti 2017 m. susidariusią PVM permoką (skirtumą). Pareiškėjas informuotas, kad nepateikus prašomų dokumentų bus priimtas sprendimas negražinti (neįskaityti) mokesčio permokos.

Komisija k o n s t a t u o j a :

Pareiškėjo skundas tenkintinas iš dalies. Skundžiamas Inspekcijos sprendimas naikintinas, o Pareiškėjo prašymas gražinti 2535,74 Eur PVM permoką (skirtumą) perduotinas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Bylos duomenimis, Pareiškėjas 2021-11-26 mokesčių administratoriui pateikė prašymą gražinti (įskaityti) 2535,74 Eur permoką (skirtumą). Inspekcija Sprendimu negražino Pareiškėjui 2535,74 Eur PVM permokos (skirtumo), pagrindine permokos negražinimo priežastimi nurodydama tai, kad yra suėjęs MAĮ 87 straipsnio 13 dalyje nustatytas mokesčio permokos (skirtumo) gražinimo (įskaitymo) senaties terminas. Taip pat Sprendime nurodoma, kad Pareiškėjui negražinama 2535,74 Eur PVM permoka (skirtumas) už 2017 m., nes prašymo pateikimo dieną, t. y. 2021-11-26, minėtos permokos gražinimui yra suėjęs MAĮ 68 straipsnio 1 dalyje nurodytas mokesčių apskaičiavimo ar perskaičiavimo senaties terminas, Pareiškėjas iki 2021-12-03 nepateikė pagal MAĮ 87 straipsnio 13 dalyje nustatytą tvarką 2021-11-30 rašte Nr. (17.17-40) RES-213570 nurodytų papildomų dokumentų, patvirtinančių, kad jis žinojo ir siekė susigražinti 2017 m. susidariusią PVM permoką (skirtumą).

Pareiškėjas laikosi pozicijos, kad Inspekcija nepagrįstai atsisakė gražinti jam 2017 m. susidariusią PVM permoką (skirtumą). Pareiškėjas nurodo esąs ūkininkas, netrukus sulaukiantis 84 metų amžiaus, nesinaudojantis internetu, todėl negalėjęs susipažinti su MANO VMI sistemoje esančiais dokumentais. Pareiškėjas nurodo, kad 2018 m. žinojo apie PVM permokos egzistavimą, tačiau apie tikslią sumą nebuvo gavęs informacijos. Pareiškėjo atstovas pateikė M. U. VMI sistemos kopiją, iš kurios matyti, kad informacija, siunčiama Pareiškėjui per šią sistemą, įskaitant informaciją apie PVM permokos gražinimo senaties terminą, nebuvo žinoma.

Taigi, ginčas tarp šalių kilo dėl Inspekcijos Sprendimo negražinti Pareiškėjui 2535,74 Eur PVM permokos (skirtumo), teisėtumo ir pagrįstumo dėl to, kad, Pareiškėjas prašymą gražinti minėtą permoką mokesčių administratoriui pateikė praleidęs MAĮ 87 straipsnio 13 dalyje ir 68 straipsnio 1 dalyje nustatytą mokesčio apskaičiavimo ar perskaičiavimo terminą, Pareiškėjas nepateikė 2021-11-30 rašte Nr. (17.17-40) RES-213570 nurodytų papildomų dokumentų, patvirtinančių, kad jis žinojo ir siekė susigražinti 2017 m. susidariusią PVM permoką (skirtumą). Todėl Komisija, aiškindamasi dėl Pareiškėjo skundo motyvų, Inspekcijos Sprendimo išvadų pagrįstumą vertins esminiu Sprendime išdėstytu aspektu, t. y. ar Pareiškėjas praleido MAĮ nustatytą mokesčio permokos gražinimo terminą.

Inspekcija Komisijai 2022-02-15 papildomai pateikė informaciją, kad Pareiškėjas 2018-01-31 išregistruotas iš PVM mokėtojų registro. Paskutinio laikotarpio (nuo 2018-01-01 iki 2018-01-31) PVM deklaracija pateikta 2018-02-21, kurioje Pareiškėjas nepatiksino (neatstatė) į PVM atskaitą įtrauktą pirkimo PVM prekių ir (arba) paslaugų, įskaitant ilgalaikį turta, kurios nebebuvo panaudotos Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo (toliau – PVMĮ) 58 straipsnio 1 dalyje nurodytai veiklai. Be to, Pareiškėjas nepateikė Individualioje veikloje naudojamo ilgalaikio materialiojo turto deklaracijos (FR0457 forma) bei dokumentų, pagrindžiančių

ilgalaikio turto įsigijimą (pirkimo–pardavimo sutarčių, priėmimo–perdavimo aktų, apmokėjimo dokumentų, ilgalaikio turto įvedimo į eksploataciją aktų ir pan.). Taip pat Inspekcija pateikė informaciją, kad iš 2017 m. I pusmečio PVM skirtumo buvo vykdomi automatiniai mokesčių įskaitymai, iš jų 2018-05-03 įskaityta 19 Eur GPM prievolė pagal pateiktą 2017 m. metinę pajamų deklaraciją, 2020-11-17 įskaityta 58 Eur 2020 m. žemės mokesčio prievolė ir 2021-11-15 įskaityta 29 Eur 2021 m. žemės mokesčio prievolė. Iš 2017 m. II pusmečio automatinių mokesčių įskaitymų nebuvo.

Pareiškėjo atstovas Komisijos posėdžio metu nurodė, kad Pareiškėjas 2017 m. pirkė vyniotuvą, būgninę šienapjovę, trąšas, kt. prekes ir mokesčių administratoriui pateikė šio ilgalaikio turto ir prekių įsigijimo dokumentų kopijas. Taip pat pažymėjo, kad Pareiškėjas dėl savo amžiaus ir judėjimo apribojimo galimai visų reikalavimų, susijusių su deklaracijų teikimu, neišpildė.

Komisija, atsižvelgdama į Inspekcijos Sprendime išdėstytas PVM permokos negražinimo priežastis, Inspekcijos Komisijai 2022-02-15 papildomai pateiktą informaciją bei Komisijos posėdžio metu išdėstytas aplinkybes, prieina išvados, kad Pareiškėjo PVM permoka iš dalies susidarė ir dėl Pareiškėjo įsigyto ilgalaikio turto (vyniotuvo, būgninės šienapjovės), PVM atskaitos.

Ginčo teisinius santykius reguliuoja PVMĮ ir MAĮ nuostatos.

PVMĮ 91 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad PVM permoka ir už atitinkamą mokestinį laikotarpį susidaręs PVM skirtumas įskaitomi (gražinami) MAĮ nustatyta tvarka ir terminais, atsižvelgus į šiame straipsnyje nurodytas išimtis ir apribojimus.

MAĮ 87 straipsnio 13 dalyje (2019-07-16 įstatymo Nr. XIII-2352 redakcija) nustatyta, kad jei atitinkamame mokesčio įstatyme nenustatyta kitaip, mokesčio permoka gali būti gražinta (įskaityta), jeigu ji susidarė ne anksčiau kaip per atitinkamą šio Įstatymo 68 straipsnyje nurodytą mokesčių apskaičiavimo ar perskaičiavimo terminą, <...> kai yra mokesčių mokėtojo prašymas, – skaičiuojama atgal nuo šio prašymo pateikimo dienos. Jeigu iki prašymo pateikimo mokesčių mokėtojas atlieka veiksmą, liudijantį tai, kad jis žino apie mokesčio permokos buvimą ir siekia ją susigrąžinti (įskaityti), minėtas terminas skaičiuojamas nuo to veiksmo atlikimo dienos. Šiuo atveju mokesčių mokėtojas prie prašymo gražinti (įskaityti) mokesčių permoką privalo pateikti mokesčių administratoriui minėto veiksmo atlikimą pagrindžiančius įrodymus <...>.

Pagal MAĮ 68 straipsnio, įsigaliojusio nuo 2020-01-01 (2019-07-16 įstatymo Nr. XIII-2353) 1 dalies nuostatas, jeigu kitaip nenustatyta šiame straipsnyje ar atitinkamo mokesčio įstatyme, mokesčių mokėtojas ar mokesčių administratorius mokesťį apskaičiuoti arba perskaičiuoti gali ne daugiau kaip už einamuosius ir trejus praėjusius kalendorinius metus, skaičiuojamus atgal nuo tų metų, kuriais pradėdama mokesťį apskaičiuoti arba perskaičiuoti, sausio 1 dienos. Pagal šio straipsnio 4 dalies 7 punktą, apskaičiuoti ar perskaičiuoti mokesťį už ilgesnį negu šio straipsnio 1 dalyje numatytas terminas, bet ne daugiau kaip už einamuosius ir penkerius praėjusius kalendorinius metus, skaičiuojamus šio straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka, galima tuo atveju, kai pagal Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo VIII skyriaus nuostatas daroma ilgalaikio turto, kuris nėra nekilnojamasis turtas, atskaita. Šiuo atveju apskaičiuoti ar perskaičiuoti mokesťį už ilgesnį negu šio straipsnio 1 dalyje numatytas terminas galima tik tiek, kiek tai susiję su šiame punkte nurodytąja aplinkybe.

Pagal PVMĮ 67 straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktą, PVM atskaitos tikslinimo dėl ilgalaikio materialiojo turto naudojimo pasikeitimo nuostatos taikomos nekilnojamesiems pagal prigimtį daiktams (įskaitant pastatų (statinių) esminius pagerinimus) (1 punktas) ir kitoms ilgalaikio materialiojo turto rūšims, kurioms teisės aktuose, reglamentuojančiuose pelno (pajamų) apmokestinimą, nustatytas ne trumpesnis kaip 4 metų nusidėvėjimo normatyvas (2 punktas). Pagal šio straipsnio 2 dalį, PVM atskaita šiame straipsnyje nustatyta tvarka turi būti tikslinama: nekilnojamojo pagal prigimtį daikto – 10 metų, o šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodyto turto – 5 metų, skaičiuojant nuo to mokesstinio laikotarpio, kurį atskaityta to turto pirkimo arba importo PVM ar jo dalis (pastato (statinio) esminio pagerinimo atveju – taip pasigaminto ilgalaikio materialiojo turto pirkimo PVM atskaita tikslinama 10 metų nuo to mokesstinio laikotarpio, kurį buvo užbaigti pagerinimo darbai). Jeigu turtas buvo įsigytas arba importuotas iki įregistravimo PVM

mokėtoju, PVM atskaita tikslinama tokį skaičių metų, kiek metų atitinkanti pirkimo arba importo PVM dalis buvo įtraukta į PVM atskaitą.

Apibendrinant išdėstyta, konstatuotina, kad pagal MAĮ 68 straipsnio 4 dalies 7 punkto nuostatas ir PVMĮ 67 straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatas, permokos gražinimo senaties terminas dėl įsigyto ilgalaikio turto atskaityto PVM dar nėra pasibaigęs. Todėl Inspekcijos Sprendimo išvada, kad yra suėjęs MAĮ 87 straipsnio 13 dalyje nustatytas mokesčio permokos (skirtumo) gražinimo (įskaitymo) senaties terminas ir reikalavimas pateikti dokumentus, patvirtinančius, kad Pareiškėjas žinojo ir siekė susigražinti 2017 m. susidariusią PVM permoką (skirtumą), laikytini nepagrįstais.

Komisija pažymi, kad LVAT praktikoje mokesčių administratorius yra pripažįstamas viešojo administravimo subjektu, kuris savo veikloje privalo, be kita ko, vadovautis ir bendraisiais viešosios teisės principais (2003-12-15 nutartis adm. byloje Nr. A-11-648/2003, 2010-03-04 nutartis adm. byloje Nr. A-575-252/2010, 2010-03-15 nutartis adm. byloje Nr. A-556-504/2010, 2011-06-27 sprendimas adm. byloje Nr. A-556-336/2011). Tai reiškia, jog mokesčių administratorius privalo laikytis ir Viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAĮ, 2020-05-28 įstatymo Nr. XIII-2987 redakcija) 3 straipsnyje įtvirtintų viešojo administravimo principų, inter alia įstatymo viršenybės bei objektyvumo (2007-02-09 nutartis adm. byloje Nr. A-180-127/2007, 2008-01-31 nutartis adm. byloje Nr. A-556-158/2008, 2010-06-28 nutartis adm. byloje Nr. A-438-502/2010, 2011-06-27 sprendimas adm. byloje Nr. A-556-336/2011 ir kt.), be kita ko, ir išsamumo principo. VAĮ 3 straipsnio 5 punkte įtvirtintas išsamumo principas reiškia, kad viešojo administravimo subjektas į prašymą ar skundą turi atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nurodydamas visas prašymo ar skundo nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindamas prašymo ar skundo turinį.

VAĮ 10 straipsnio 5 dalies, reglamentuojančios administracinio sprendimo reikalavimus, 5 ir 6 punktuose yra detalizuota, kad administraciniame sprendime turi būti nurodytas sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės bei administracinio sprendimo motyvai.

LVAT savo praktikoje šiuo klausimu yra konstatavęs, jog akte turi būti nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai ir įrodymai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo viešojo administravimo subjektas rėmėsi priimdamas administracinį aktą; motyvų išdėstymas turi būti adekvatus, aiškus ir pakankamas. Ši teisės norma siejama su teisėtumo principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektai savo veikla nepažeistų teisės aktų, kad jų sprendimai būtų pagrįsti, o sprendimų turinys atitiktų teisės normų reikalavimus (2010-08-24 sprendimas adm. byloje Nr. A-756-450/2010, 2010, 2010-11-15 sprendimas adm. byloje Nr. A-556-15/2010, 2011-06-27 sprendimas adm. byloje Nr. A-556-336/2011, 2015-02-03 nutartis adm. byloje Nr. A-448-556/2015, 2015-12-07 nutartis adm. byloje Nr. A-2519-502/2015). Komisija pažymi, kad mokesčių administratoriaus sprendimų priėmimo teisinis bei faktinis pagrindai turi būti žinomi ne tik mokesčių administratoriui, bet ir asmeniui, kurio atžvilgiu šis sprendimas priimamas.

Nors mokesčių administratorius Sprendime išdėstė PVM permokos negražinimo motyvus, tačiau priimtos išvados yra formalios ir nepakankamos. Kaip matyti iš bylos medžiagos, Inspekcijos išvada negražinti PVM permokos siejama ne tik su aplinkybe, kad Pareiškėjas nepateikė dokumentų, patvirtinančių, kad žinojo apie 2017 m. PVM permokos (skirtumo) buvimą ir siekė ją susigražinti, bet ir su aplinkybėmis, kad Pareiškėjas, 2018-01-31 išregistruotas iš PVM mokėtojų registro, 2018 m. sausio mėn. PVM deklaracijoje nepatikslino (neatstatė) į PVM atskaitą įtrauktą pirkimo PVM prekių ir (arba) paslaugų, įskaitant ilgalaikį turtą, kurios nebebuvo panaudotos PVMĮ 58 straipsnio 1 dalyje nurodytai veiklai, kad Pareiškėjas nepateikė Individualioje veikloje naudojamo ilgalaikio materialiojo turto deklaracijos (FR0457 forma) bei dokumentų, pagrindžiančių ilgalaikio turto įsigijimą (pirkimo–pardavimo sutarčių, priėmimo–perdavimo aktų, apmokėjimo dokumentų, ilgalaikio turto įvedimo į eksploataciją aktų ir pan.). Kaip matyti iš bylos medžiagos, Pareiškėjo pateikti 2017 m. vyniotuvo, būgninės šienapjovės, trąšų, kt. prekių pirkimo dokumentai buvo vertinami Pareiškėjo prašymo gražinti PVM permoką nagrinėjimo metu rengiant išvadą, tačiau ši informacija Inspekcijos Sprendime nebuvo išdėstyta. Todėl konstatuotina, kad Sprendimas nėra

išsamus ir pakankamai motyvuotas, jame nebuvo pilnai išdėstyti Sprendimo priėmimo teisinis bei faktinis pagrindai.

Komisija pažymi, kad mokesčių administratorius, prieš gražindamas mokesčių mokėtojo prašomą gražinti mokesčio permoką, turi įsitikinti, kad faktiškai mokesčių mokėtojo atliktų ūkinių operacijų pagrindu susidarė mokesčio permoka, taip pat įsitikinti ar nėra teisinio pagrindo turimą permoką (skirtumą) įskaityti kitoms nepriemokoms padengti (MAĮ 87 straipsnio 1 dalis). Pagal MAĮ 87 straipsnio 6 dalį mokesčių administratorius turi teisę patikrinti prašymo gražinti mokesčio permoką pagrįstumą MAĮ nustatyta tvarka ir terminais, tuomet mokesčio permoka gražinama po atliktų kontrolės veiksmų ar mokesčio patikrinimo, jeigu dėl permokos susidarymo realumo yra inicijuojamas mokesčio patikrinimas ar permokos gražinimo klausimas yra sudėtinė mokesčio patikrinimo dalis. Tuo atveju, jeigu kontrolės procedūrų metu mokesčių administratorius nustato, jog mokesčio permoka nėra realiai susidariusi ar tam tikras pajamas mokesčių mokėtojas yra deklaravęs neteisingai, tuomet permokos negražinimas gali būti įforminamas arba įgyvendinant permokos gražinimo procedūrą, arba surašant patikrinimo aktą ir priimant sprendimą dėl patikrinimo akto tvirtinimo. Iš byloje pateiktos informacijos matyti, kad mokesčių administratorius Pareiškėjo pateikto 2021-11-26 prašymo gražinti mokesčio permoką pagrįstumo MAĮ nustatyta tvarka netikrino, tokių veiksmų neatliko ir dėl pateiktos 2018 m. sausio mėn. PVM deklaracijos, apsiribodamas mokesčio gražinimo senaties termino vertinimu. Inspekcija, turėdama galimybę įvertinti Pareiškėjo jai pateiktus ilgalaikio materialiojo turto įsigijimo dokumentus, vadovaudamasi gero administravimo principu, nustačiusi pateiktos deklaracijos trūkumus, turėtų informuoti mokesčių mokėtoją, pasiūlydama ištaisyti klaidas.

Komisijos vertinimu, Inspekcijos Sprendimas priimtas neįvertinus visų ginčo klausimui išnagrinėti reikalingų aplinkybių ir įrodymų, Inspekcija turėtų iš naujo įvertinti susidariusią situaciją ir spręsti dėl MAĮ nustatytų veiksmų / procedūrų atlikimo, įvertinant Pareiškėjo pateiktus dokumentus ir pateikti pagrįstą teisinę motyvaciją dėl PVM permokos gražinimo MAĮ nustatyta tvarka.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 2 ir 5 punktais, n u s p r e n d ž i a :

Panaikinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2021-12-07 sprendimą „Gražinti (įskaityti) permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas Nr. 331-1385138 ir Pareiškėjo 2021-11-26 prašymą gražinti 2535,74 Eur PVM permoką perduoti centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, spręsdami mokesčinį ginčą (arba mokesčio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkas	Evaldas Raistenskis
Komisijos narė	Rasa Stravinskaitė
Komisijos narys	Andrius Venius
Komisijos narė	Vilma Vildžiūnaitė